В' памет Р. С.

Горите в звонки вихре

Свещний огън не [illegible]
но злий огънъ [illegible] безпощадната съдба
Го угаси… Бивейки за умиръ
На утринта на [illegible] младите дни,
И рой младежки светли [illegible] отнесе
Въ черний гроб, под хладната земя.

В полунощний час, когато сънь не ида
Не могат отбудени очи,
И [illegible] свободни
В светлия ден на [illegible] —
Пред мене се изправя твоя образ
С усмивка бодра на уста. Ах помниш

От [illegible] години дни без [illegible]…
Сме [illegible] в [illegible] бодър, млад
И [illegible] се в [illegible] борби.
На тез борби в [illegible],
На страшният [illegible],
Светий [illegible] бодър дух
Не угасна и аз не се [illegible]
От правий път… [illegible] Свещений твой завет
[illegible] нападна ме [illegible]
[illegible] в [illegible] …
Отварях аз — [illegible] в утро [illegible]
аз [illegible] как [illegible],
[illegible]
[illegible]
Безгрижно се [illegible] сърдце, — твой лик, [illegible]
[illegible]
И аз прочитах в [illegible] спокойний взор:
«Не падай духом… [illegible]!»